

2. Examinarea celei de a doua întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 16 din Regulamentul nr. 318/2006.

(¹) JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 mai 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Data I/O GmbH/Hauptzollamt Hannover, fostă Bundesfinanzdirektion Südost

(Cauza C-370/08) (¹)

(Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Capitolul 84, nota 5 punctul B — Adaptor ce conține un cip de memorie și care este destinat conectării unei mașini automate de prelucrare a datelor cu modulele electronice care trebuie programate — Pozițiile 8471, 8473 și 8536)

(2010/C 179/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Data I/O GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Hannover, fostă Bundesfinanzdirektion Südost

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea notei 5 punctul B din capitolul 84 din Nomenclatura combinată (denumită în continuare „NC”) inclusă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (JO L 327, p. 1) — Adaptor electric ce asigură transmiterea de date de la un dispozitiv de prelucrare a datelor la module electronice care

trebuie programate și conțin un „Memory Chip” ce asigură înregistrarea procesului de programare — Clasare la poziția 8471 din Nomenclatura combinată?

Dispozitivul

Un adaptor precum cel în cauză în acțiunea principală, care asigură funcția de conectare electrică între programator și modulele care trebuie programate, precum și funcția de înregistrare a procesului de programare care poate fi solicitat ulterior, îndeplinește condiția prevăzută la nota 5 punctul B litera (c) din capitolul 84 din Nomenclatura combinată inclusă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, și trebuie clasificat la poziția 8471 din această nomenclatură în calitate de „unitate” a unei mașini automate de prelucrare a datelor, în măsura în care funcția sa principală constă în prelucrarea datelor. În cazul în care nu are această funcție, un astfel de adaptor trebuie clasificat la subpoziția 8473 din nomenclatura menționată, în calitate de „parte” sau de „accesoriu” al unei mașini dacă este indispensabil pentru funcționarea acesteia sau dacă, în fapt, constituie un sistem de echipamente care permite adaptarea acestei mașini la o anumită activitate sau un dispozitiv de natură să asigure un anumit serviciu în raport cu funcția principală a mașinii menționate, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. În măsura în care acest adaptor nu poate fi clasificat la niciuna dintre cele două poziții menționate mai sus, ar trebui, prin urmare, să fie considerat o „aparatură pentru conectarea circuitelor electrice” și astfel să fie încadrat la poziția 8536 din Nomenclatura combinată.

(¹) JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 mai 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Oldenburg — Germania) — Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts/Freerk Heidinga

(Cauza C-434/08) (¹)

[Politica agricolă comună — Sistemul integrat de gestionare și control al anumitor scheme de ajutor — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schema de plată unică — Transferul drepturilor la plată — Cesiune definitivă]

(2010/C 179/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Oldenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

Pârât: Freerk Heidinga

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Oldenburg — Interpretarea articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) — Clauză contractuală inclusă într-un contract care are aparent ca obiect realizarea unui transfer complet și definitiv al drepturilor la plată, potrivit căreia cesionarul, în calitate de titular formal al drepturilor la plată, trebuie să activeze aceste drepturi la plată exploatând terenurile corespunzătoare, însă trebuie să transmită cedentului o parte a plăților acordate

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui contract, precum cel în cauză în acțiunea principală, având ca obiect transferul definitiv al unor drepturi la plată și în temeiul căruia cesionarul, în calitate sa de titular al drepturilor la plată, are obligația de a activa drepturile menționate și de a transmite cedentului, fără nicio limitare în timp, în întregime sau în parte, plățile pe care le primește cu acest titlu, cu condiția ca un astfel de contract să nu aibă ca scop să îi permită cedentului să păstreze o parte dintre drepturile la plată pe care le a cesionat în mod formal, ci să permită determinarea, prin referire la valoarea acestei părți a drepturilor la plată, a prețului convenit pentru cesiunea tuturor drepturilor la plată.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 4 mai 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — TNT Express Nederland B.V./AXA Versicherung AG

(Cauza C-533/08) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 71 — Convenții încheiate de statele membre în materii speciale — Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR)]

(2010/C 179/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: TNT Express Nederland B.V.

Pârâtă: AXA Versicherung AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden den Haag — Interpretarea articolului 71 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) și litera (b) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială („Bruxelles I”) (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Raportul față de Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), semnată la Geneva la 19 mai 1956 — Litispendență — Reguli de coexistență

Dispozitivul

1. Articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, într-o cauză precum cea din acțiunea principală, normele de competență judiciară, de recunoaștere și de executare prevăzute de o convenție privind o materie specială, precum norma de litispendență prevăzută la articolul 31 alineatul 2 din Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele, semnată la Geneva la 19 mai 1956, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la Geneva la 5 iulie 1978, și cea privind forța executorie prevăzută la articolul 31 alineatul 3 din această